

Si Super Titser

Ni Ryan V. Labana

Araw-araw kaming nananabik sa pagpasok sa dambuhala naming paaralan. Naroon kasi si Super Titser at dinadala niya kami sa iba't ibang mahiwagang mundo gamit ang kanyang madyik yeso. Pagpasok namin sa *gate*, dali-dali kaming tatakbo patungo sa silid-aralan. Minsan nga ay nadapa si Junjun dahil sa mabilis nitong pagtakbo. Mabuti na lamang at agad naming namasdan ang pagdating ni

Super Titser upang magbigay ng saklolo. Hinaplos niya ang sugat sa tuhod ni Junjun at agad-agad itong naghilom. Umurong din ang luha sa mga mata ni Junjun at napalitan ng ngiti ang kanina'y naiiyak nitong mukha.

“Yehey!” Naglululundag kami sa tuwa. Nakita rin namin ang nakangiting mukha ni Super Titser. Dinala niya kami sa aming silid-aralan ng ligtas at masaya.

Tunay ngang magaling si Super Titser. Mabilis din siyang tumakbo upang maagapan ang posibleng gulo.

“Super Titser!” natatakot na sambit ni Raquel. Nasa itaas ito ng puno at nakatapak sa maliliit at mahihinang mga sanga. Agad-agad na dumating si Super Titser at walang kahirap-hirap niyang ibinaba ang kaklase naming si Raquel.

Matatalas din ang mga mata ni Super Titser. Hindi niya pinapalampas ang mga nakikita niyang mikrobyo sa akala nami’y malinis na kamay ni Rap-Rap.

“Maghugas ka ng mga kamay, ngayon din,” matatag na panuto ni Super Titser. “Gusto mo bang pumasok sa iyong tiyan ang mga mikrobyo at nang hindi ka makatulog dahil sa sakit nito?”

“Maghuhugas na po ako ng aking mga kamay, Super Titser. Naalala kong sumakit nga ang aking tiyan noong hindi ko kayo pinakinggan,” nahihiyang sambit ni Rap-Rap.

Tunay ngang kagila-gilalas ang kapangyarihan ni Super Titser ngunit sa lahat ng kanyang kapangyarihan, mayroon akong isang paborito. Lahat kami ay natutuwa at nananabik tuwing ginagamit niya ang kanyang madyik yeso.

“Magandang umaga mga bata,” malugod na pagbati sa amin ni Super Titser.

“Magandang umaga po, Super Titser,” masaya rin naming bati sa kanya.

“Magsiupo na kayo.”

Iyan ang hudyat para sa kanyang pagpapamalas ng kanyang kapangyarihan at salamangka. Agad-agad kaming uupo at siya’y pakikinggan.

“Ang aralin natin ngayon ay tungkol sa Sistema Solar.”

Bago niya simulan ang kanyang pagtuturo ay kukunin niya muna sa kanyang aparador ang isang kahon ng mga yeso. Mayroon itong iba’t ibang kulay. Mayroong kulay abo, asul, berde, lila, kahel, puti, itim, at marami pang iba. Mayroon ding matitingkad na kulay *neon*. Sa bawat pagguhit niya sa pisara gamit ang kanyang madyik yeso, tinatangay kami ng hangin sa iba’t ibang mundo. Ang simple naming silid-aralan ay napapalitan ng mga mayayabong na puno ng narra at ng mga namumukadkad na mga bulaklak ng sampaguita. Nililipad din kami, minsan, sa mga ulap kasabay ng paglipad ng mga maya at ng mga agila. Ngayon naman ay dinala kami ng madyik yeso ni Super Titser sa kalawakan. Sumakay kami sa isang sasakyang pangalangaang. Dinaanang namin ang mga malalambot na ulap. Namasdan namin ang mga makukulay na lobo at ang mga naggagandahang saranggola na may iba’t ibang hugis at porma. Pagkalampas namin sa Tropospera

ay nakita naman namin ang naglalakihang eroplano sa Estratospera. Kumaway kami sa mga pasahero nito at agad na nagtungo sa *Mesosphere* at *Thermosphere*.

“Ang nakikita niyo ay ang kamangha-manghang *Aurora Boreales*,” sambit ni Super Titser. Nagniningning ang aming mga mata sa aming mga nakikita. Natatanaw namin ang iba’t ibang laki at tingkad ng mga bituin sa kalawakan. Nagpalipat-lipat din kami sa iba’t ibang planeta. Naramdaman namin ang init ng planetang Santonilyo, ang marikit na anyo ni Alunsina, ang kakaibang anyo ng lupa sa Malandok, ang nakakalulang laki ni Bathala, ang mahiwagang ruweda ni Lakambakod, ang mga kagila-gilalas na anyong tubig nina Amihan at Magwayen at ang lamig ng planetang Panlinugun. Nakita rin namin ang mga makukulay na galaksiya at ang mga maririkit na mga bulalakaw at mga kometa. Tunay ngang pambihira ang lugar na pinuntahan namin ni Super Titser. Pagkatapos, makakabalik lamang kami sa aming silid-aralan kapag iniligpit na niya at itinago ang kanyang madyik yeso.

Ang mga sumunod na araw ay malungkot. Bigla kasing nawala si Super Titser at sa aming mga suliranin ay hindi siya sumulpot.

“Nasaan na nga ba si Super Titser?” naiiyak na sambit ni Jing-Jing.

“Ilang araw na siyang hindi nagpapakita. Wala tuloy nagtanggol sa akin noong inaway ako ni Biboy,” nababahala ding sambit ni Kikay.

“Alam ko na!” Sumingit na ako sa usapan. “Bakit hindi natin puntahan si Super Titser sa kanilang bahay?”

“Oo nga!” Sumang-ayon ang lahat at nagplano kami sa aming pagsugod sa bahay ni Super Titser.

Kinabukasan, nagtungo kaming lahat sa Sitio Marangal. Hindi kami nahirapang tuntunin ang bahay ni Super Titser dahil sadyang kilala siya sa kanilang lugar. Handa na sana kaming katukin ang kanilang tarangkahan na gawa sa kawayan ngunit agad naming namasdan si Super Titser na nasa kanilang

bakuran. Naglalaba ito at animo’y walang kapangyarihan. Ang damit nitong pambahay, bagamat ay malinis ngunit may tagpi naman. Mukhang mahina ang kanyang katawan habang kinukusot at binabanlawan ang batya-batyang labahan.

“Siya ba talaga si Super Titser? Hindi ba tayo naliligaw?” pabulong na sambit ni Mak-Mak.

“Siya nga si Super Titser. Tinanggal niya lang ang kanyang salamin sa kanyang mga mata. Kinalas niya lang ang tali sa kanyang buhok. Hindi niya lang suot ang kanyang uniporme pero hindi nawala ang ningning na kanyang taglay. Hindi maipagkakailang siya nga si Super Titser,” mahaba kong pagpapaliwanag.

Ipinagpatuloy namin ang pagmamatyag kay Super Titser. Tumayo siya at nagtungo sa kalapit na hardin. Diniligan niya ang mga halamang rosa at nabigla kami sa biglang pamumukadkad ng mga bulaklak nito.

“Siya nga si Super Titser!” pabulong pero natutuwa naming sambit.

Maya-maya lang ay pumasok na sa bahay si Super Titser. Narinig namin ang kalampagan ng mga kasangkapan sa bahay. Sumipol ang takore. Liglig naman ang mga kaldero, siyanse, at kawali. Nakita rin namin ang pagsayaw ng walis tambo at ang pag-indak ng mga basahan sa maalikabok na mga kagamitan. Pagkatapos ay may narinig kaming mga boses.

“Maraming salamat nanay sa masarap na pananghalian,” boses iyon ng batang babae.

“Maraming salamat nanay sa pag-aayos ng aking mga laruan,” boses naman iyon ng batang lalaki.

“Mahal naman,” nag-aalalang sambit ng matandang lalaki. Marahil ay iyon ang haligi ng kanilang tahanan. “Kagagaling mo lamang sa iyong trangkaso at nagbabanat ka na naman ng buto. Magpahinga ka muna at baka mabinat ka,” naglalalambing nitong sambit.

“Ano ka ba naman, mahal ko? Alam mo namang hindi ako mapakali kapag ako’y nakatunganga lamang sa isang tabi. Makita ko lamang na masaya itong mga anak natin ay agad-agad akong gagaling.”

Lumapit ang mag-anak kay Super Titser at niyakap nila ang isa’t isa. Umulan ng kumpitis na korting puso sa bahay ni Super Titser tanda ng matinding pagmamahalan.

“Tara, ‘wag na nating gambalain muna si Super Titser,” mungkahi pa ni Neneng.

“Hintayin na lang natin ang kanyang pagbabalik sa eskwelahan,” paanyaya ko kaya naisipan na naming umalis.

Nananabik na kami sa muling pagpasok ni Super Titser sa aming paaralan. Tiyak na nanamnamin namin ang kanyang angking kapangyarihan. Papahalagahan namin ang oras na kanyang iginugugol sa amin upang kami ay turuan at ipagtanggol. Patuloy namin siyang mamahalin dahil pilit niyang itinataguyod ang kanyang pagiging Super Titser kahit na siya ay isang Super Nanay din.

Wakas